
Wojny Perskie - cz. II - Wyprawy perskie do Grecji właściwej

Wojny Perskie - cz. II

Wyprawy perskie do Grecji właściwej

Doświadczenie powstania jońskiego było bezpośrednią przyczyną wypraw perskich do Grecji właściwej. Dariusz uświadomił sobie, że aby utrzymać spokój na zachodnich krańcach swojego państwa, będzie musiał uzależnić całą Grecję.

Pierwsza próba wyprawy została podjęta już w 492 roku przed narodzeniem Chrystusa, jednak potężna burza morska uniemożliwiła Persom lądowanie w Attyce. Wyprawę przesunięto w czasie. Dwa lata później, w 490 roku przed naszą erą wyruszyła kolejna wyprawa perska. Armia perska pod wodzą Datisa, przy obecności wygnanego z Aten tyrana Hippiasza, zmiotła z powierzchni ziemi Eretrię, następnie zaś wylądowała na równinie maratońskiej w odległości 42 kilometrów od Aten. Tereny w pobliżu wioski Maraton dawały Persom możliwość wykorzystania konnicy, która zapewne mogłaby rozstrzygnąć losy bitwy. Jednak w chwili, gdy Ateńczycy pod komendą Miltiadesa zaatakowali wroga, jazdy perskiej nie było w obozie. Hoplici greccy rozproszyli siły wroga, jednak armia Datisa zdążyła ewakuować się na okręty i odpłynąć w kierunku Aten. Na szczęście dla miasta hoplici zdążyli powrócić i obsadzić mury. Na wieść o tym, że miasto jest bronione, Persowie odpłynęli.

Wyprawa perska została odparta, jednak nikt w Grecji nie wątpił w to, że Persowie powrócą. Na szczęście dla Hellenów w roku 486 umarł Dariusz, zaś jego następca – Kserkses – musiał poświęcić u progu swego panowania nieco uwagi kwestii buntów w Egipcie i Babilonie. Dało to Grekom trochę więcej czasu na przygotowanie do kolejnego starcia.